



ÓCSÉNYI HÍRMONDÓ



2008. május

Tartalom:

Majális 2008.	1
Egy ifjú titánnak (vers)....	1
Bajnokok vagyunk.....	1
Majális (folyt.)	2
Interjú.....	3
Interjú (folyt.).....	4
Cumulus, vers	4
Rejtett értékeink – Hősi emlékmű	5
Iskolai hírek.....	6
Iskolai hírek.....	7
Nyugdíjas Klub életéből ..	7
Rendezvénytájtár.....	8

Majális 2008.

Az előző évhez hasonlóan az idén is a horgászversennyel indult reggel 7 órakor 23 versenyző részvételével. Az eredmény: 29 ponty, összesen 65 kg hal, amiből a legnagyobb: 3,74 kg.

Kilenc óra után lassan benépesült a repülőtér központi épülete és az „A” jelű hangár előtti tér. A legkisebbek tréfás ügyességi játékokban vehettek részt, papírforgót készítettek.



(folytatás a 2. oldalon)

Bajnokok vagyunk!!!

Beérett a „Boros Egyetem” csapata. A 2007/2008-as Megyei I. osztály bajnoka 4 fordulóval a vége előtt az Ócsény Sportkör.

Az 1938-ban alapított egyesület 1997-ben jutott fel a Megye I. osztályába. A csapathoz 2004-ben került játékos edzőként Boros Attila, aki a vezetőség és a település lakóinak elvárása alapján ócsényi játékosokra alapozta a csapatot. Kevés olyan egyesület van, ahol a helyi játékosok aránya ilyen magas, mint Ócsényben. Fontos megjegyezni, hogy az ócsényi csapatot mindig is a küzdő szellem, a győzni akarás jellemezte. Ez különösen igaz a jelenlegi csapatra. Már az őszi szezon előre vetítette a bajnokság megnyerésének lehetőségét, hiszen 14 nyert mérkőzés mellett egyetlen vereség volt, azt is a második legjobb csapat otthonában szenvedte el a csapat. A tavaszi fordulóban mindenki az ócsényi fiúk ellen akart bizonyítani, ez csak egy csapatnak sikerült. Hozzá kell tenni azonban, hogy a sérülések és az eligazolások miatt a csapat tartalékosan állt ki. A sárközi rangadó mindkét mérkőzését az Ócsény nyerte, pedig a Decs mindent elkövetett.

Négy forduló van még vissza, mely alapján maximum 12 pont gyűjthető.

A „Boros Egyetem” csapatát nem kell féltetni, az eddigi csúcsok mellé, még továbbiakat is be fognak gyűjteni. A játékosok mindig minden mérkőzést meg karnak nyerni, ez az egyik legfőbb erényük (persze tudnak focizni is).

(folytatás a 2. oldalon)

Bognár László

Egy ifjú titánnak

(: és mindenki másnak:)

Vigyázz mindig a szemedre
Benne van a lelked tükre
hazudni, nem lehet neki
ezt senki meg nem teheti

A tükröd legyen mindig kéznél
ha kell, akkor belenézzél,
ha dicsérnek, vagy ha szidnak,
lásd meg benne Te magadat

Tudjad azt, hogy épp hol tartasz
magadtól, még mit akarhatsz
egyenesen járj az úton
hiúság meg nem zavarjon

Bátran mond ki fájdalmadat
de ne bánts meg vele másokat
kiáltsd világgá boldogságod
osztozzanak benne mások

Kerüld el ki nem tart veled
az úton elférnek melletted
vidd magaddal szeretteid
sok örömet szerezz nekik

Csak szépet, jót cselekedjél
tisztelni fognak majd ezért
ha így élsz s dolgozol mindig
eljutsz majd a csillagokig

Majális (folyt.)



fotó: Levente

Az „Orvosi szobában” nagy volt a forgalom, mert a lehetőséget kihasználva sokan kíváncsiak voltak egészségi állapotukra: mennyi a vérnyomásuk, vércukorszintjük, testsúlyuk. Ügyes kezű gyerekek, anyukák, nagymamák most is készíthettek kis ajándékokat, emléktárgyakat a Kéz-csodák Hagyományőrző Egyesület tagjainak segítségével. Nem hiányzott a sport sem, mert volt foci, ahol az „öregfiúk” és a „kisifik” versengtek a győzteseknek járó oklevelekért és kupákért. Az öregfiúk 4 csapattal a „kisifik” 4 fiú és 4 lánycsapattal képviseltették magukat. Lehetőség volt kipróbálni a sárkány-, a vitorlázó- és a

motoros géppel történő repülést is, melyben a Repülőklub tagjai segítettek. Volt paintball-bemutató és játék is. A főzőverseny kiírása kicsit módosult, mert több kategóriában lehetett nevezni (1./ Kakasból készült ételek, 2./ Sárközi ételek, 3./ Vegyes), így 12 csapat jelentkezett a megmérettetésre és 10 órakor Kovács János zsűri elnök megnyitója után indulhatott a munka. A csapatok a helyszín kivételével mindenről maguk gondoskodtak. Nem volt hiány süteményekből, itókákból.

A kicsik számára a legsikeresebb programnak a légvár bizonyult, mert egyetlen percre sem maradt üresen. Aki jól elfáradt, pihent egy keveset és újból mehetett játszani, ugrándozi, ahányszor csak akart, mert a használat ingyenes volt.

Köszönjük azoknak a magánszemélyeknek, vállalkozóknak, vállalkozásoknak, civilszervezeteknek, akik ezt lehetővé tették: Ábel Ferenc, Csirzó Zoltán, Együtt Ócsényért Egyesület, Hegedűs Zoltán, Kovács Ottó, Lovas István, Pilisi Attila, Pilisi Zsolt, Probszt Gábor, Repülőtér Fejlesztő Kht., Sági László és Tokai János.

Az a csapat, aki úgy ítélte, hogy az általuk készített étel már jó, vihetette a zsűrihez az ízlésesen tálalt ételt és egy pohár finom, hozzá legjobban illő bort.

A délután folyamán láthattuk a Swing Mazsorett színvonalas, 50 perces műsorát és a Nyugdíjas Klub tagjainak, a „Sakál-vokál” énekegyüttesnek a produkcióját. Az énekes kedvűek a főépület teraszán egy mini „karaoke show”-ban dalolhattak együtt, Steiner Gábor vezetésével. A csodálatos kézimunkák és csipkék mellett a konferenciateremben megtekinthettük a rongyokból, maradék anyagokból készült munkákat is. Valószínűleg kevesen gondoltuk, hogy egy-egy kicsi, maradék anyagból vagy kidobásra ítélt ruhadarabból mi mindent lehet készíteni. Aki nem a légvárban vagy az ügyességi játékban vett részt a gyerekek közül, az a sétatokoskázás során kipihente magát, melyet a nap folyamán bármikor megtehetett. A nap záró programja a „Sláger” zenekar műsora volt. Sajnos csak kevés ideig hallgathattuk őket, mert az időjárás közbeszólt. Reméljük, hogy aki velünk töltötte a napot, jól érezte magát. Köszönet azoknak, akik segítettek a programok szervezésében és lebonyolításában. Külön köszönet Hauck Leventének a fotóért.

A Képviselő-testület nevében Talabos Gáborné

Bajnokok vagyunk!!! (folyt.)

A szurkolóknak mindig a csapat mellett kell állniuk, ha megy a csapatnak, ha nem, de azért jobb, ha megy. Ezt szeretné a rendszeresen az ócsényi sportpályára kilátogató többszáz ember.

Az egész csapatnak, az edzőnek, és a vezetőségnek gratulálok az elért csodálatos eredményért. További sok sikert kívánok. **Hajrá Ócsény!** Pollák Csaba

26. forduló

Ozora-Ócsény 0:5 (0:2)

Ozora 100 néző 2008.05.18. 16.30

Vezette: Balipap Csaba

Ócsény:

Császár G., Babanics F., Kadosa B., Gaál A., Weisz T., Babanics Sz. – Csizolszki M., Jaksa G., Batánovics P. – Babanics Gy. Borbély I. – Acsádi V. Miklós T. – Lubastyik Z., Jaksa P. – Demkó A.

Gól: Jaksa P., Jaksa G., Borbély I., Miklós T.

Jók: az egész csapat dicsérhető.

Teljesült egy álom!

Történelmi pillanat volt 2008. 05.18-a. Fennállásának 70. évében először lett bajnok az ócsényi egyesület. Gratulálunk a csapatnak, az egyesület vezetőinek, köszönetet mondunk a szurkolóknak.

Figler József

Interjú Dr. Andrásfalvy Bertalan néprajzkutatóval

A Bogár István Hagyományörző Egyesület jubileumi rendezvénye kapcsán kaptam azt a felkérést Polgármester úrtól, hogy készítsek egy riportot Tanár úrral, hogy mi a véleménye a rendezvényről, mit gondol a Sárközről, milyen irányban lehetne előre lépni.

Egy társadalmat az éltet, hogy a közösségei hogyan működnek. A közösség pedig hogyan működik? Vannak alkalmak, amikor összejönnek ünneplésre, emlékezésre. Régen a közös munkákkal, amikor a fonóba jártak, kalákában, vagy a földeken közösen dolgoztak, az eleven kapcsolatot nyújtotta ember és ember között. Ez a mai világban nagyon ritkává válik, ezért nagyon szükséges új formákat behozni. Amikor megemlékeznek egy közösségnek, egy egyesületnek a fennállásáról, ez is egy új alkalom. Alkalom, hogy összejöjjenek az emberek. A társadalmat, a közösséget a művészet hozza össze. Itt is kiviláglik ebből a rendezvényből, hogy nem volt elég az, hogy egyszerűen egy kopjafát állítanak azoknak az emlékére, akik ezt alapították. Hanem jött egy műsor utána, ahol énekeltek, táncoltak. Ez fontos. Azért is nagyon fontossá válik, mert az iskolákból most kimarad ez. Az énekórákat lecsökkentették, tornaóra is alig van. Egyre kevesebb az alkalom, amikor az emberek részt vesznek egy művészet gyakorlásában. Pedig ez nagy közösség teremtő. Nem véletlen, hogy régen szívesen összeálltak. Ugye a régi sárközieknel minden vasárnap délután volt játszó, vagy a templom mellett, vagy a kocsmá udvaron, este még közös tánc is volt. Ezek fontos alkalmak egy közösség létrehozásában, fenntartásában. Ezek hosszú távon ott tartják az embereket, nem vágnak el, jól érzik magukat. Most mindenki külföldre akar menni, ott pénzt keresni. A végén üressé, magányossá válik az illető. Ezek a rendezvények jók arra, hogy a közösségélményt visszaadják. Persze akkor jók ezek a megemlékezések, ha gyakorolják is a hagyományt. A fiataloknak és az időseknek is programmá válhat az, hogy összejárnak. Nemcsak táncolni, énekelni, peresze ezek is fontosak, erre lehet ráépíteni számos közművelődési feladatot: előadássorozatokat, tanfolyamokat, egyebeket, amelyek megmozgatnák a közösséget. Esetleg a művészeti tevékenységet vissza lehetne állítani, hiszen régen sem volt kényszer, hogy hímeztek, vagy szöttek, azt élvezettel csinálták. Nem úgy kell lemérni, hogy menyiért lehet eladni, hanem maga az alkotás öröme menyit gazdagságot hoz az alkotó számára. Ha megindulna újra egy közösségi élet, himzőszakkör, énekkar, klubestek, honismereti szakkör, ezek mind erősítenék a kötődést, a hazához való kapcsolódást. Az elment embereknek a haza-térést, az otthon maradtaknak, hogy legyünk még

is otthon, találjuk meg itt a boldogságot és a többiek javára is tevékenykedjünk. Én nagyon fontosnak találok ezt. Úgy láttam, hogy erre a rendezvényre sokan eljöttek, az avatásra talán az időjárás miatt nem annyian, de a kiállításra és a műsorra sokan eljöttek. Látszott, hogy érdekli az embereket, hogy érdemes ezzel foglalkozni. De az lenne a nagyon fontos, hogy legalább az ifjúság körében egy hagyományörző csoportot létrehozni. Ami nem csak azzal foglalkozna, hogy tanulná a régi ősényi táncokat, népdalokat, hanem például ellátná a tájház gondnokságát. Nagyon érdekes volt, amikor Svédországban jártam. Ott minden faluban van egy tájház. A tájház gondnokságát nyáron a gyerekek látják el. Népviseletbe öltözve fogadják a vendéget, műsort adnak, este a helyi ételekből vacsorát készítenek, esetleg játszó, tánctanfolyamot is szerveznek a helyi táncok elsajátítására. Mindezekkel lenne egy programja a közösségnek. Nem csak, hogy összejönnek és nézik egymást, ez életet vinne az egész faluba. Svédország ma Európa legműveltebb és leggazdagabb országa, ha nekik jó ez, megéri, nálunk mért ne működhetne? Olyant is csináltak ezekben a múzeumokban, hogy a régi himzések mintáit lerajzolták, a minták másolatait meg lehetett ott kapni, ha vendég hazavitte, azt megpróbálhatta elkészíteni. Érdemes lenne utána nézni a településről a múzeumba elvitt anyagnak is- hiszen a szekszárdi múzeumban van ősényi anyag- ,ezekről fotókat, ha fénykép vagy hangfelvétel másolatot készíteni. A filmfelvételeket le lehetne másolni. Egy bibliográfiát kellene összeállítani, ami az ősényről szóló könyveket, könyv részletek cikkeket tartalmazná. Ezeket lemásolni, hogy helyben legyenek, hogy ha valaki kutatni akar, ne kelljen azért Szekszárdra, vagy Pestre utazni. Ezáltal elevenné, működővé válna a tájház, ahova, hogyha bemegy valaki ott ősényi zenét hallgathat, filmet nézhet a táncokról, régi fényképeket láthat. A közösség szervezésére egyértelműen az ünnepek a fontosak, mert akkor látják kik laknak itt, mi mozgatja őket. Ott kaphatnak lelkesedést arra, hogy foglalkozzanak a múltjukkal, a saját identitásukkal mai szóval. Nem utolsó sorban tapasztaltam, hogy az iskolában van táncoktatás. Nem mindenhol van ez, ebben Ócsény példát mutathatna a környező településeknek. A kisgyerekek szereti, élvezzi ezeket a dolgokat. Ha kiskorában megkedveli, megmarad benne ez az igény felnőtt korára is.

Ezeknek ugye van egy kicsit nehezebb része. Megtartani a népeiséget. Ehhez munkahely kell. Esetleg ehhez fel lehetne támasztani a régi, helyi gazdálkodás egyes elemeit, amik jövedelmet hoznának. Én úgy gondolom nagyon sok ilyen lehetőség lenne. Főleg a kertészkedésben, paprikatermesztésben valamikor élen járt a Sárköz. (folytatás a 4. oldalon)

Interjú Dr. Andrásfalvy Bertalan néprajzkutatóval (folyt.)

Esetleg gyümölcsben, igényesebb termelvények előállításában. Igenis a sárközi föld az nem rossz föld. Alkalmas lenne minőségi zöldség, gyümölcs, akár virágtermesztésre. A talajvíz magasan van, ezért nem kellenének mély kutak, meglehetne oldani az öntözést is. Légnedvesség tekintetében is egy dús terület. Ma Pécssett vagy Szekszárdon holland virágot vásárolunk. Neki meg éri azt ide behozni, repülőköltséget stb.-t rászámolni. Mért ne érné meg nekünk. Lehet, hogy egy kis beruházás kellene, hűtőházat egyebet építeni. És hát, ha tanulmányoznánk a régi feljegyzéseket, forrásokat, azokból is sok ötletet lehetne meríteni. Volt egy idő, amikor a Sárközi Népművészeti szövetkezet jól működött. Nem azért szűnt meg mert nem volt kereslet a termékei iránt, hanem mert a marketing nem működött megfelelően. Budapesten vannak folkart központok, ahol horribilis összegekért mennek el a kézimunkák. Van igény a kézműves termékek iránt, ha nem is magyarok részéről, de a külföldi valami széppel akar hazatérni, és megfizeti azt. Én reménykedek benne, hogy ezzel is lehetne némi munkahelyet teremteni az otthoni körülmények között, ha lenne, aki ennek az irányítását felvállalná. Én hiszek abban, hogy visszalehetne hozni sok hagyományos gazdálkodási és kézműves formát a múlt megismerésén keresztül. Ami nem csak egyszerű emlékezés lenne, hanem gyakorlati célt is szolgálna.

Én nagyon örülök, hogy Őcsény mozgolódik és ilyen

Tisztelt újság olvasó!

A lap újraindítása óta a negyedik oldalon mindig az „Életút” sorozat került bemutatásra. Id. Kovács Ottó szerkesztésében megjelenő cikk a helyhiány és talán a legfontosabb indok a bemutatni kívánt személyek aktuális évfordulókhöz való kötése miatt a mostani számban nem jelenik meg.



A hiányt pótlandó, egy nagyon szép vers kerül ezen oldalra, melyet Dr. Németh Ferenc írt. A versből sugárzik a település szeretete.

eseményekre áldoz. Az emlékezésen túl nyilván kedv is lesz, hogy ezeket a tevékenységeket folytassák.

Beszéltünk még az épülő autópályáról is, hogy erről milyen véleménnyel van Andrásfalvy tanár úr. Felvetődik az emberben a kérdés, amikor arra gondol hogy volt, talán van is olyan kezdeményezés, hogy a Sárköz a világörökség része legyen, hogy akkor szükség szerű egy autópályával keresztül metszeni ezt az egységes tájat?

„Én sem örülök ennek, de ebben nem mi döntöttünk, az ország döntötte el. Ilyenkor azt kell nézni milyen hasznot hozhat. Kárt többet fog tenni, mint hasznot, egészen biztos. Ami fontos lenne, hogyha valamennyi beleszólásuk van a kivitelezésbe az önkormányzatoknak, akkor felügyeljék, hogy a víz számára a szükséges átvezetéseket, árkokat biztosítsák. Fontos, hogy a földek megközelíthetőségére is biztosítsák az utakat, a vadállatoknak az átjárást. Ez az építkezés nagyon nagy kihívás. De nyilván lesznek leálló sávok. Esetleg ott lehetőség lenne a helyi termékek értékesítésére. Mert nem szabad elfelejteni azt, hogy ha a sárközi falvak országos, sőt nemzetközileg ismert nevet vívtak ki maguknak, mint Sárköz, akkor az arra utazó esetleg kíváncsi arra, hogy mit lehet ott látni, vagy megvenni. Ha nem is a kár mértékének megfelelően, de ezzel talán valamiféle előnyt lehetne kicsikarni. Esetleg némi munkahelyet is teremthetne, azoknak, akik ezekben a leálló sávokban árusítanak termékeiket. Csapai János

Dr. Németh Ferenc

Cumulus....*

Sok, habos felhő az égen,
Minden olyan mint régen!

A két templom harangszava,
A RÁCZÉKNAK finom bora,
A sírdombok fakeresztje-
Haza hív, a drága földre!

A muskátli nem virágzik,
A cigány már nem nótázik.
Csillagtalán az éjszaka,
Vágyik a szívem HAZA!

ŐCSÉNY

LEBORULOK ITT A FÖLDRE,
MEGCSÓKOLOM ÖRÖMÖMBE!

*Cumulus (kumulus) - latin szó – a vitorlázórepülés ismeretanyaga körében: gomolyfelhőt, halmazfelhőt jelent

Rejtett értékeink. Hősi emlékmű II.

Van benne valami azokból a kalapácsütésekből, melyekkel a koporsóba beverik az utolsó szeget. Azokból a simogatásokból, melyekkel utoljára érintik gyászruhás asszonyoknak remegő kezei a behantolt síron a fejfát. Az emlékjel mindig egy tartozás végleges lefizetése, egy darab múltnak, lezárása. Minden szomorúságnál szomorúbb lenne, ha így volna. De nincsen így. Mikor emlékjelet állítunk, éppen annak adunk kifejezést, hogy azt, akit jelöl, nem akarjuk elfelejteni. Annak nevét, alakját, szellemét megőrizzük, és átadjuk a jövőnek. Az emlékjel csalt határkö, amelynél találkozik a múlt és a jövő. Egy mesebeli királyleány, aki egyik kezével állandóan felfödve tartja a mögötte lévő függönyt, a másik kezével előre mutat, Tisztességadás és ígéret az emlékjel. Múltak siratója, amely a jövőnek mond prófeciát. Ilyen ez a gyönyörű szobor is, amelyet Ócsény nemes községe állított fel hőseinek. Ez felmutatja előttünk azokat a drága életeket, amelyeket ezerszer megsirattunk, de el nem sirattunk és nem is fogunk elsiratni soha. Azokat a hősokeket, akik azért haltak meg, hogy éljenek örökké. De másfelől beszél ez a szobor. Beszél azokról a szent erényekről, amelyek azokat és velük együtt minket is ékesítettek, és amelyeknek útján a jövőben is haladnunk kell, ha azt akarjuk, hogy a magyar nemzet halhatatlan legyen. Beszél az áldozatkészségről, hősiességről és összetartásról. Gondoljunk csak vissza azokra a napokra, amelyek a hadüzenetet követték. Hogy versenyzett a hazának minden polgára az áldozatkészségben. Hogy búcsúztak el a családoknak fegyvert bírójai kedveseiktől és hogyan mentek a végekre. Hogy adtuk későbbben a haza oltárára a pénzt, az aranyat, a búzát, a rézedényeket, harangokat, orgonákat, végre azokat az ifjakat, akiket a harcra vonult édesapa még az iskolapadon hagyott. Bizony így volt. Tán el nem hinnék, ha itt nem állana előttünk ez a beszédes emlék. Meg van-e most is bennünk ez az áldozatkészség? Mikor az éjnek hallgatag felében elkerül bennünket az álom, gondolunk-e hazánkra? S ha olykor megjelenik előttünk, mint, egy szelídarcú asszony, aki nagy múltat, népes családot sirat, az, akinek még az a ruhája is rongyos, amelyben gyászol, felsír-e bennünk a lélek csendet feltörő sikoltással: Mivel segíthetnék rajtad, mit adhatnék érted, milyen áldozattal menthetnélek meg, ón szegény magyar hazám? Te bánatos emlék, te búsuló vitéz, beszélj nekünk sokat a magyar áldozatkészségről. 1916-ban történt. Luckban voltam a sebesült katonáknál. Ott hallottam egy gramofonon egy német dalt, mely a magyar katonákat dicsőítette. A dal elragadott. Mintha kinn lettem volna a síkon. Körülöttem táborüzek égtek.

A tüzek mellett nóta hangzott. Magyar nóta, amely meg fűrésztötte fehér szárnyát a Tiszában, délibáb vizében, öreg asszonyoknak, fiatal hitveseknek könnyzárójában. A távolban ágyuk dörögtek, trombiták harsogtak, vágató lovak patái dübörögtek. Csattogott a fokos, viharzott a hurrá. Sohasem fogom elfelejteni azt a dalt és azt a látomást. Mert igaz volt mind a kettő. Ilyenek voltak a magyar katonák. Hosszú időt töltöttem köztük. 'Bizonyoságot tehetek róluk. Tudtak óvatosak és vakmerők, lenni. Birták a forróságot és a fagyot, a fáradságot és az álmatlanságot. Mosolyogva állták a legborzasztóbb pergőtüzet és tudtak önteni: ércfalakat megdöntő golyózápport. A magyar katonáknak ezekből a sokszínű erényeiből állott elő az a csodálatos magyar hősiesség, amelyet ha az elfogultság köde eloszlik, évszázadok múlva is bámulni fog a világ.



Ilyenek voltatok ti is Ócsényi hősokek. Így estetek el, dalolva, a látomások mezején. Megvan-e bennünk még mindig ez a hősiesség? Végigfut-e ereinkben valami nyugalmas üző hideg és valami arcot megszépítő forróság, mikor- vitézeinkre gondolunk? Az ő példájukra ébrednek-e bennünk szent elhatározások: Hazám, ha kell, életemet, véretem áldozom érted. Legyek én magam fekete gyász, csak neked legyenek fehér álmaid. Legyek én fehér halott, csak te neked legyen piros hajnalod. Te hősi emlék, te páncélos vitéz, ki búsan tekintesz kelet felé, mintha e hősokekkel együtt a távoli Erdélyt siratnád; beszélj- nekünk sokat, nagyon sokat a magyar hősiességről!

(A cikk folytatása következik)

-P-

Hírek az iskolából

Anyák napja



2008. április 25-én a Községi Házban került megrendezésre az anyák napi ünnepély, amelyet az általános iskola 3. osztályos tanulói adtak elő. A műsor sikeressége köszönhető a diákok szorgalmas és kitartó munkájának, valamint felkészítő tanítóiknak: Dombiné Mihályi Editnek és Mihályka – Dani Ildikónak. A színvonalas előadás keretét jelzi az édesanyák és a nagymamák meghatódottsága is.

Csomor Anita

Tanuló-nebuló

Iskolánkban évek óta hagyomány a Tanuló-nebuló elnevezésű tanulmányi verseny megrendezése, melyen idén május 5.-én tíz környékbeli általános iskola képviseltette magát. Az öcsényi általános iskola induló diákjai közül sokan nagyon szép eredményeket értek el. Íme a helyezések:

- Csontos Gábor** (3. osztály): matematika III. helyezés
- Pulai Alexandra** (5. osztály): magyar II. helyezés
- Schweitzer Krisztina** (5. osztály): informatika III. helyezés
- Lovas Anett** (6. osztály): magyar II. helyezés
- Lovas Anett** (6. osztály): természetismeret I. helyezés
- Hajnal Roland** (6. osztály): történelem II. helyezés
- Ábel Fruzsina** (7.a osztály): magyar III. helyezés
- Molnár Krisztina** (7.a osztály): történelem II. helyezés
- Simon Ákos** (7.a osztály): fizika II. helyezés
- Szentgyörgyi Rita** (7. b osztály): matematika I. helyezés
- Szentgyörgyi Rita** (7. b osztály): földrajz I. helyezés
- Grénus Dávid** (7. b osztály): informatika III. helyezés
- Hencz Virág** (8. osztály): informatika I. helyezés
- Veiger Kitti** (8. osztály): biológia I. helyezés
- Orsós Tamás** (8. osztály): történelem I. helyezés

Népdalverseny

Iskolánk hét tanulója május 9.-én pénteken délután részt vett Várdombon a Bogár István emlékére rendezett megyei népdaléneklési versenyen.

A lányok közül négyen, akik a legügyesebbnek bizonyultak (Csiszár-Szabó Antónia, Lovas Anett, Kónya Boglárka és Schweitzer Krisztina), a zsűri elnökétől lehetőséget kaptak, hogy egy hét múlva, május 16.-án Budapesten a Bartók Zeneházban megrendezett Fehér Galamb népzenei verseny országos fordulóján is megmutassák tudásukat.

A lányok jól felkészült, stílusos éneklésük mellett kiemelkedően szép népviseletükkel is kellemes színteljesek voltak ennek a rangos versenynek.

Steiner Gáborné



KARNEVÁL

A filmzene jegyében rendeztük meg iskolánkban az idei karnevált, melyet Oscar-díj átadó gálával kötöttünk egybe.

Mint minden évben, most is a búcsúzó nyolcadik osztálynak jutott a szervező-rendező szerep. Ők tehát nemcsak táncbemutatóval készültek, hanem zsűriként és műsorvezetőként is helyt álltak ezen a neves rendezvényen.

Régi és új filmzenékből egyaránt válogattak az osztályok, melyekhez ötletes koreográfiát készítettek, s gondosan elkészített jelmezekben léptek fel. A legapróbbak felidéztek a közönségnek a Volt egyszer egy vadnyugat kantri -hangulatát, de tapsolhattunk a legújabb filmek pörgősebb ritmusára, s hallhattunk magyar és külföldi filmzenéket is. A szülők meglepetés mutatványa idén sem maradt el, mely a póni látványával és a cukorkadobálással méltó lezárása volt a karneválnak.

A néhány perces bemutatók mögött azonban sok-sok munka marad láthatatlan, hiszen a diákok és tanáraik minden évben heteket készülnek erre a délutánra. Ezért a zsűri az előadások végén minden osztályt megjutalmazott a jelképes Oscar-szorocskával.

Köszönet illeti természetesen a szülőket is, akik részt vettek gyermekeik fellépő ruháinak készítésében, a büfébe süteményt, szendvicset hoztak és árusítottak. Így e nagyszabású rendezvény nemcsak a szórakozásról szól, hanem a tanárok, diákok és szülők közös munkájáról és összefogásáról is.

Neukirchner Csilla



Nyugdíjas Klub életéből

A klub tagjai az elmúlt napokban látogatást tettek a szekszárdi Mézeskalács múzeumban. Petrits József a múzeum tulajdonosa - aki a család hatodik generációja – tartott tájékoztatót a család életéről a Mézeskalács múzeumból. Megtekintettük a múzeumban elhelyezett tárgyakat, bepillantást nyertünk különböző cukorkák készítésébe, a gyertya öntésbe, majd vásároltunk és közben kaptuk a hírt, hogy a család hetedik generációja is megérkezett.

2008. május 19-én Klubestet tartottunk. Az esten videón megtekintettük az elmúlt évek kirándulásait, rendezvényeit, tagjaink jókat mosolyogtak a farsangról felvett videón. Közben fogyott a zsíros kenyér, és a paprikás lepény. A férfiak kóstolták a finomabbnál finomabb borokat. Végül felcsendült a nóta és közben megbeszéltük a hét végén esedékes barcsi kirándulást és a nyári programokat is. A rendezvényen 60 tag vett részt.

FELHÍVÁS

Az Őcsényt-Szőlőhegyel összekötő út átépítése miatt a közút kezelője az utat teljes szélességében lezárta. A lezárással párhuzamosan a Bába és a Séd hídját teljesen elbontják, és újat építenek a helyébe. A beruházás az M6-os autópálya építés részeként valósul meg. Szekszárd déli része és az Őcsényi-hegy csak kerülővel a Keselyűsi úton, illetve a Decsi-szőlőhegyi úton közelíthető meg. A lezárt területen lévő földterületek az Árpád sort Ebessel (hatóles út) összekötő földútról megközelíthetőek.

Rendezvénynaplár 2008. II. félév

Hónap	Nap	Rendezvény megnevezése	Rendezvény helyszíne	Információ kérhető	Cím, telefonszám
Június	2.	Kerti parti	Nyugdíjas Klub	Nyugdíjas Klub Dávid Kálmán	06-74/496-912
	14.	Meghívásos horgászverseny	Holt-Sió	Őcsényi Horgász Egyesület Király László	06-20/398-59-31
		Megyei tűzoltóverseny	Repülőtér	Tűzoltó Egyesület	
		Lovastábor	Rózsa-tanya		
Július		Művésztelep – kiállítás	Közösségi Ház	Gránátalma Egyesület Cs. Vasváry Ibolya	06-74/496-465
	12./19.	Duna-menti folklór fesztivál	Közösségi Ház	Cigány Kisebbségi Önkormányzat Kalányos János	
		70 éves a Sportkör – sporttalálkozó	Focipálya	Sportegyesület Figler József	
		Lovastábor	Rózsa-tanya		
Augusztus	9.	Ünnepi közgyűlés	Református Gyülekezeti Ház	Repülőklub Koleszár István	06-20/978-58-90
	20.	Meghívásos horgászverseny	Holt-Sió	Őcsényi Horgász Egyesület Király László	06-20/398-59-31
	20.	Szent István-napi búcsú Elszármazottak Találkozója Szóttas, hímzés, kézimunka kiállítás	Perczel utca Református Gyülekezeti Ház	Együtt Őcsényért Egyesület Dr. Beck Zsuzsanna, Önkormányzat Gabóca kézimunka Szakkör	06-70/946-84-15, ÁMK74/496-872
Szeptember	8.	Kerti parti	Nyugdíjas Klub	Nyugdíjas Klub Dávid Kálmán	06-74/496-912
	27.	Szüreti felvonulás, mulatság	Közösségi Ház	BIHE Sculptéy Erzsébet	06-74/496-360, 06-74/495-660
Október		Hőlégballon-találkozó	Repülőtér	Repülőtér Kht. Berényi Kálmán	06-20/924-27-60
	1.	Idősek Világnapja	Közösségi Ház	ÁMK, Önkormányzat	06-74/496-782, 06-74/496-872
	6.	Egészségünk védelme (előadás)	Közösségi Ház	Nyugdíjas Klub Dávid Kálmán	06-74/496-912
November	14.	Márton-napi borünnep, lámpás felvonulás	Közösségi Ház	ÁMK, Borbarátok Német Kisebbségi Önkormányzat Holczerné Guth Erzsébet	06-74/496-782, 06-74/495-898
	15.	Ovis bál	Közösségi Ház	Óvoda, ÁMK Kisné Juhász Ilona	06-74/495-636, 06-30/463-48-61
	22.	Nők bálja	Közösségi Ház	Nyugdíjas Klub Dávid Kálmán	06-74/496-912
		Látogatás Mikulásfalvára az ovisokkal		Együtt Őcsényért Egyesület Dr. Beck Zsuzsanna	06-70/946-84-15
December	6.	Mikulás – óvodásoknak	Repülőtér	Együtt Őcsényért Egyesület Dr. Beck Zsuzsanna	06-70/946-84-15
	8.	Mikulás-est	Közösségi Ház	Nyugdíjas Klub Dávid Kálmán	06-74/496-912
	15.	Bűnmegelőzés (előadás)	Nyugdíjas Klub	Nyugdíjas Klub Dávid Kálmán	06-74/496-912
	22.	Karácsonyi ünnepség, falukarácsony	Közösségi Ház, templomkert	ÁMK, Együtt Őcsényért Egyesület, Önkormányzat	06-74/496-782, 06-70/946-84-15, 06-74/496-872

Az Őcsényi Hírmondót kiadja Őcsény Község Önkormányzata
 Címe: 7143 Őcsény, Fő u. 35. telefon: 74/496-872
 Felelős kiadó: Fülöp János
 Szerkesztőség tagjai: Neukirchner Csilla, Pollák Csaba, Talabos Gáborné

Nyomatás: Böcz Nyomda,
 Cím: 7100 Szekszárd, Martos F. u. 8 Tel: 74/417-430
 A szerkesztőség fenntartja magának azt a jogot, hogy a beérkezett írásokat megszerkeszti.

